[Ani já tě neodsuzuji]

Původ materiálu
Marie Medková
Pořadí v lekci
37

Téma

Ježíš se nenechá zatáhnout do falešné hry a solidarizuje s ponižovanou ženou.

Cíle

- Děti poznají, že Ježíš soucítí, neodsuzuje, pomáhá.
- Děti uslyší, jak Ježíš povzbuzuje.
- Děti si všímají, jak Ježíš nepřistupuje hru svých nepřátel.
- Děti vidí, že existuje třetí cesta tam, kde se nabízí jen dvě.

Pro učitele

Biblický text: J 8,1–11

Výkladové poznámky

Svátek stanů (Sukot). Jde o radostný poutní svátek. Propojuje připomínku putování pouští s radostí nad úrodou a připomínkou důležitosti duchovních hodnot. Koná se obvykle v říjnu a trvá týden. Na nádvoří jeruzalémského chrámu se během svátku stánků zapalovaly pochodně na vysokých sloupech jako připomínka sloupu, který vedl Izraelce pouští. Pod nimi Ježíš vyslovuje známé: „Já jsem světlo světa.“

Jeruzalémský chrám. Takzvaný druhý chrám byl postaven na Chrámové hoře v Jeruzalémě na konci 6. století př. n. l. po návratu z babylonského zajetí. Šlo o poměrně skromnou stavbu. Herodes Veliký ho ale v roce 19 př. n. l. nechal nákladně přestavět v bílém a zelenkavém mramoru. Zároveň ovšem přistavěl vojenskou pevnost, ze které kontroloval chrámová nádvoří pro případ nepokojů. Římské hlídky střežily prostor zejména v době svátků. Po jeho smrti se chrámové prostory dál upravovaly a vylepšovaly. Takový byl chrám, jak ho zažil Ježíš. Děj se odehrává v síni pokladnic na nádvoří žen.

Farizejové a zákoníci. Obě skupiny nebyly svým přístupem Ježíši vzdálené. Stejně jako farizejové Ježíš nově vykládal Mojžíšův zákon, a v evangeliích oslovují mnozí Ježíše „Rabbi“, tedy titulem užívaným právě zákoníky. V zásadě jde všem o správný výklad Tóry. V tomto příběhu se ale praktickoteologický problém stává zbraní k zneškodnění protivníka. Útok nepřichází z ničeho nic, ale vyplývá z polemiky předcházejících dní. Farizejové a zákoníci přivedli ženu přistiženou při cizoložství do ranního rušného prostoru chrámového nádvoří, kudy proudily davy poutníků na bohoslužbu a ke sbírkovým pokladnicím. Z toho plyne, že nešlo o „znalecký posudek zákona“, ale o to co nejveřejněji znemožnit Ježíše (i tu ženu). Žena mohla zůstat ve vazbě, její přítomnost nebyla nutná, ale hodila se pro demonstrativní účel lsti.

Žena. Se ženou v příběhu nakládají farizejové a zákoníci jen jako s předmětem, nástrojem. Údajně ji přistihli při cizoložství, tedy činu dvou lidí, ale před Ježíše přivádí pouze ženu. Pak ji ale na místě zapomenou. Ježíš obžalovanou ale oslovuje a jedná s ní jako s člověkem. Na konci příběhu oslovuje žena Ježíše vyznavačsky „Pane“.

Nepřítomný spolupachatel. V příběhu chybí druhý pachatel cizoložství. Někteří vykladači z toho vyvozují, že šlo o nastraženou situaci, protože potrestáni museli být oba. Jiní zase vyvozují, že žalobci nechali muže být a tím sami porušili spravedlnost, kterou žádali po Ježíši. Pro náš výklad to ale není až tak podstatné.

Ježíš nepřistupuje na křivou hru. Celé se mu to odehrává jaksi „za zády“. Symbolizuje klid oproti dorážejícím žalobcům. Ztotožňuje se s ponížením ženy, když se sklání k zemi, nenavazuje s farizeji a zákoníky oční kontakt. Může tam hrát roli i obava o bezpečí ženy. Jeho psaní je zřejmě svého druhu provokace. Jan používá sloveso „zapsat záznam proti někomu“ místo obyčejného „psát“. Psaní obecně je během svátku zakázáno, protože je to práce, ovšem právě s výjimkou psaní prstem po zemi.

Trest ukamenováním za cizoložství. V Ježíšově době se tento trest moc nepraktikoval, mj. proto, že trest smrti museli schvalovat Římané, což u náboženských trestů nedělali. Navíc toto provinění museli potvrdit dva svědci, kteří přistihli dvojici přímo při činu, a museli se přesně shodnout ve svém svědectví. Tyto podmínky se daly splnit opravdu jen výjimečně. Podle židovského práva začali s kamenováním svědci hrdelního zločinu. Pokud by k případu zákoníci a farizejové přistupovali opravdu spravedlivě, musel by veřejně vystoupit ten, kdo ženu (zbytečně) vystavil veřejnému pohoršení, a navíc nepřivedl druhého pachatele.

Kdo je bez hříchu. Ježíš nemusí odkazovat na obecnou bezhříšnost, ale na hříchy farizeů v souvislosti s touto konkrétní situací, ať už jde o hřích vůči ženě, Ježíši, Mojžíšovu zákonu nebo provinění vůči Bohu (Př 6,16–19).

Úskalí

Člověka přirozeně láká soustředit se na ženu a její vztahy, o to ale Janovi nejde. Pro evangelistu jsou hlavními aktéry Ježíš a Ježíšovi nepřátelé. Jana zajímá past, která se obrací proti jejím strůjcům. Ženin příběh neřeší ani sám Ježíš, ale otevírá jí novou cestu do života, což nám opět říká více o Ježíši, než o ní.

Odkazy

Roskovec, Jan. *Evangelium podle Jana.* Praha: Centrum biblických studií AVČR a UK v Praze ve spolupráci s Českou biblickou společností, 2020. ISBN 978-80-87287-72-9.

Pro děti

Předškoláci

Posaďte se do kruhu a rozprostřete kus látky symbolizující dlažbu chrámového nádvoří. Připravte si obrázek chrámového půdorysu nebo ho nalistujte v Biblickém atlase, a popište ho dětem. Až si děti chrám prohlédnou, nechte obrázek/otevřený atlas ležet na kraji vašeho „chrámového nádvoří“.

Ježíš na chrámovém nádvoří

Tady jsme si připravili kousíček chrámu. Ježíš tady sedával a povídal si s lidmi, když přišel do Jeruzaléma oslavit svátky. *Na látku přidáme model sukky nebo stanu.* Tentokrát se slavil Svátek stanů. Slavil se sedm dní, celý týden. Dokážete si to představit? Rodiny se přestěhovaly do stanů, které mají střechu jen jako, aby viděly na nebe a v noci mohly koukat na hvězdy. A tam všichni jedli a spali pod širákem. Vzpomínali, jak Mojžíš, Áron a Mirjam vyvedli jejich prapraprapradědečky a babičky z Egypta a pak dlouho bydleli ve stanech.

Taky chodili do chrámu na ranní a večerní bohoslužby. Darovali tam peníze do sbírek nebo poslouchali moudré lidi. Třeba Ježíše. *Posaďte postavičku Ježíše na látku.* Ježíš přicházel do chrámu každý den svátku. Po ranní bohoslužbě s lidmi mluvil o Bohu a pomáhal jim. Hodně lidí od něj odcházelo s úsměvem a rozzářenýma očima. *Nechte děti vybrat si postavičku a vymodelovat ji jako člověka, který se setkal s Ježíšem. Protože postavičky nemají oči a pusu, tak za ně děti ještě mohou udělat zmíněný obličej. Postavičky postavte na látku.*

Jak se na něj domluvili

Některým se ale Ježíš vůbec nelíbil. Nechtěli se s ním kamarádit. *Zeptejte se dětí, zda to znají ze školky: některé děti s jedněmi „ka“ a s jinými „neka“.* Tihle s Ježíšem „neka“. Neměli ho

rádi, mračili se na něj a oči přivírali na dvě škvírky. A mluvili o něm za jeho zády: „Jak ten Ježíš mluví pořád o lásce, odpuštění a milujícím Bohu – to se ještě uvidí! Vyzkoušíme si tě, holenku.“ A tihle dali hlavy dohromady a vymysleli past! *Děti si opět vyberou postavičky a vymodelují je jako lidi, kteří chystají na druhého past. Děti předvedou, jak se kouká člověk, který na druhého tajně chystá nějakou lest.*

A tak jednoho rána ti pokušitelé přišli a vedli s sebou ženu. *Připravte postavičku ženy a přidejte ji k pokušitelům.* Žena se dívala ustrašeně, bála se o svůj život. *Děti mohou dát opět ženě výraz své tváře.* „Mistře,“ řekli ti pokušitelé, „potřebujeme poradit. Tahle žena porušila manželství a podle Mojžíšova zákona za to má umřít. Je to tak?“ Ježíš se na ně ale ani nepodíval a kreslil prstem po zemi. Mezi tím si lidé špitali a ukazovali si prstem na tu ženu. *Vyzkoušejte s dětmi, jaké to je, když si všichni na jednoho ukazují prstem. Požádejte děti, aby všichni ukazovali na jedno dítě, které určíte. Postupně nechte ukázat prstem na každého ve skupince. Potom se dětí zeptejte, jaké to bylo, když na ně všichni ukazovali prstem. Další možností je ukázat pomocí polohy palce, jaké to bylo.*

A pokušitelé nedali pokoj a doráželi na Ježíše, který pořád ještě kreslil prstem po zemi. „Tak jak to je? No pověz! Má být popravena, nebo nemá?“ *Pošlete dětem do kruhu krabici nebo plastovou nádobu s pískem. Děti mohou za Ježíše kreslit do písku.*

Brr, to byla nepříjemná situace. Ježíšovi bylo moc líto té vystrašené ženy. A navíc hned poznal, že je to past. Pokušitelé chtěli, aby Ježíš zapřel to, co lidem říkal o Boží lásce a odpuštění. Nebo aby nedodržel Mojžíšův zákon a mohli ho za to vzít na soud.

Ježíš se ale nedá

Ježíš najednou vstal, rozhlédl se a řekl: „Kdo z vás je bez chyby, ať ji jako první odsoudí a začne trest smrti!“ A pak si zase sedl, nevšímal si jich a dál psal prstem po zemi. Najednou bylo ticho. *Děti mohou prstem naznačit ticho.* Co to je? Ježíš měl být přísným soudcem a měl porušit svoje kázání o Boží lásce. Nebo měl porušit Mojžíšův zákon. Místo toho tu teď pokušitelé stáli a měli tu ženu soudit sami. „Kdo z vás je bez hříchu…“ Dívají se jeden na druhého. Kdo za nic nemůže? Kdo nemá žádnou chybu? Kdo je bez hříchu? No, kdo z nás?

Co myslíte, děti, kdo první začal s trestáním ženy? Pokušitelé se dívali jeden na druhého. Nikdo nechtěl začít. Vůbec nikdo. Přišli přece proto, aby soudil Ježíš a chytil se do pasti. Aby se mu mohli posmívat. Aby ho mohli potrestat za špatné rozhodnutí. A teď slyší „kdo z vás je bez hříchu“. Je jim jasné, že všichni udělali chybu. Hlavně v tom, že chtěli Ježíše chytit za slovo a nastražili tady na něj past, a ještě vystrašili tuhle ženu k smrti. To byl jejich hřích. Najednou si uvědomili, že nechtějí nikoho trestat. Ani ženu. Ani Ježíše. A tak se potichu jeden po druhém vypařili jako pára nad hrncem. *Děti mohou předvést, jak se vypařit jako pára nad hrncem.*

Neodsuzuji tě

Když potom Ježíš zvedl hlavu, uviděl už jenom ženu. Už nekoukala ustrašeně sem a tam. Už se nebála. Ježíš se jí zeptal: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ Konečně někdo mluvil s ní, a ne jenom o ní! Žena zavrtěla hlavou a odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš jí řekl něco, co už vlastně věděla: „Já tě taky neodsuzuju. Jdi a žij dobře!“ Ježíš totiž nepřišel, aby někoho soudil. Místo toho rozdával Boží lásku. A šlo mu to skvěle.

Aktivita: Vyrobte s dětmi koláž na téma „tady nesoudíme, ale pomáháme“.

Pomůcky: Biblické postavičky, obrázek chrámu, *Školní průvodce Biblí* (Svátek stánků s. 9 a zobrazení jeruzalémského chrámu s. 26), látka pískové barvy, papírový model sukky nebo stanu, nádoba s pískem; papír A3, časopisy, lepidlo, nůžky, fixy.

Mladší školní děti

Přineste různé kameny. Nechte je kolovat, aby si je děti potěžkaly. Co se dá o kamenech říct? (tvrdé, těžké, nebezpečné, pevné, stavební materiál, drahé kameny…)

Kámen úrazu pro Ježíše

Říkáme, že nás něco tíží jako kámen. Nebo je tvrdé jako kámen. S někým nejde pohnout, je to takový balvan. Budu vám vyprávět příběh, který se celý točí kolem kamení. Stalo se to na židovský Svátek stanů v Jeruzalémě. Svátek stanů to není jen jeden den, ale slaví se celý týden. Je to veselý svátek, při kterém se spí a jí pod širou oblohou v provizorních stanech. Slaví se putování pouští a úroda. Židé chodili každý den na bohoslužby do nádherného jeruzalémského chrámu, který byl celý z luxusního bílého a zelenkavého mramorového kamene. Na jednom z chrámových nádvoří sedával Ježíš z Nazareta a mluvil s lidmi. Okolo něj chodila taky skupina farizejů a zákoníků, pro které byl Ježíš jako kámen, co vám spadne na palec. Znáte to: vyjeknete, dlouho vás to bolí a nejde na to zapomenout. Ti farizejové a zákoníci taky chtěli žít podle Božího slova, jako Ježíš. A taky vykládali Tóru. Jenže se neshodli. Ježíš mluvil o Bohu se všemi lidmi, i s nemocnými, divnými lidmi, otrhanými lidmi, špatnými lidmi. S takovými, co do slušné – a bohabojné – společnosti nepatří. A nedal si říct. Jenže mnoha lidem se to líbilo. A nejen těm chudákům. To bylo špatně. Ta skupinka ho potřebovala zesměšnit, zneškodnit, uklidit. A tak na něj nastražili takový kámen úrazu.

Jako horký uhlík

Během svátečních dní sedával Ježíš na nádvoří žen a okolo něj býval hlouček posluchačů. Najednou nějací muži rozhrnuli zástup. Byli to oni zákoníci a farizejové, o kterých byla řeč.

S sebou vlekli ženu. A už žalovali na ženu a na Ježíše se usmívali: „Mistře, mistře, tahle žena porušila manželství. Mojžíš přikázal takové ukamenovat. Co na to říkáš?“ Jako by mu dali do ruky kámen a „teď ukaž, co uděláš“!

Ježíš neřekl nic. Nedíval se na ženu. I když si na ni všichni ukazovali prstem. Nedíval se na žalobce. Sklonil hlavu a psal prstem po zemi. Byla to léčka. Všichni to hned věděli. Kdo se může stavět proti Mojžíšovi? To by šlo k soudu a Ježíš by dostal trest. Souhlasit ale taky nemůže. Vždyť takovým lidem celý život pomáhal. A trest smrti navíc Římané Židům zakázali. Římské hlídky hlídaly chrám během celých svátků. Stačilo by pro ně zaběhnout a ukázat, že támhleten přikázal ukamenovat ženu. Kdo by se ptal, jak to bylo doopravdy?

Žalobci doráželi dál. „Mistře, jak to je, zabít, kamenovat, posuď, mistře!“ Každé slovo dopadalo na ženu i na Ježíše jako kámen. Nakonec se Ježíš zvedl a povídá: „Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!“ A hned se zase sklonil a psal dál.

Kdo z vás neudělal chybu ve vztahu k Bohu a bližnímu, první hoď na ni kamenem. Ježíš vrátil ten kámen zpátky do ruky žalujícím farizejům a zákoníkům. A oni si ho překládali z ruky do ruky. Ježíš jim opravdu hodně vadil. Jenže jim došlo, že má pravdu. Oni sice chytili při činu tu ženu, když ničila vztah, ale Ježíš teď chytil při činu je. Kolikrát ve svitcích četli, že Hospodin nenávidí zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev, srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem, a toho, kdo vyvolává mezi bratry sváry (Přísloví 6, 16–19). To přece dělají! Ježíšovi nepřátelé nakonec beze slova odešli. Asi se styděli. A tak kameny zůstaly neškodně ležet u cesty.

Naděje místo ran

Na nádvoří z bílého a zelenkavého chladného mramoru zůstala jen žena, Ježíš a jeho posluchači. Na ženu si nikdo neukazoval. Lidé překvapeně mlčeli. Ježíš se nakonec zvedl a obrátil se na ženu, a zeptal se: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ Lidská, vlídná slova. Nedivila bych se, kdyby ta žena začala v tu chvíli plakat úlevou. Ježíš ji oslovil a dal jí možnost promluvit. Odpověděla jen dvěma slovy: „Nikdo, Pane.“ Nikdo nezůstal, aby soudil. Ježíš stojí na straně těch, kteří v životě dělají chyby, aby je podepřel a pomohl jim to napravit. A tak jí řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“

Aktivita č. 1: Nakreslete předem na papír hromadu kamenů a do nich děti vepíšou, jak odsuzujeme druhé (divný, špatné oblečení, nehraje …, neumí …,). Do některých kamenů můžete předem vepsat něco svého jako „icebreaker“. Veďte rozhovor nad situacemi, kdy se děti setkaly s odsuzováním (na všech stranách). Co v situaci dělaly? Co by udělaly stejně, a co jinak? Co (by) jim pomohlo?

Aktivita č. 2: Děti mohou popsat kameny ozdobnými nápisy s motivy příběhu (odpuštění, milost, lítost, soucit). Kameny pak děti rozmístí po obci/městě po cestě z kostela domů. Pomůcky: Školní průvodce Biblí (Svátek stánků s. 9 a zobrazení jeruzalémského chrámu s. 26), kameny; fixy na kameny; pracovní list s nakreslenými kameny

Pomůcky: *Školní průvodce Biblí* (Svátek stánků s. 9 a zobrazení jeruzalémského chrámu s. 26), kameny; fixy na kameny; pracovní list s nakreslenými kameny.

Starší školní děti

Prohlédněte si s dětmi obrázek nebo model jeruzalémského chrámu, najděte a pojmenujte jeho součásti.

Na svátky v jeruzalémském chrámě

Nad obrázkem chrámu. Chrám přestavěl Herodes Veliký na nádhernou stavbu ze bílého a zelenkavého mramoru. Nebyla to vlastně jen jedna stavba, samotný chrám byl obklopen několika nádvořími. Na severní straně stála veliká vojenská pevnost, kterou také postavil Herodes Veliký. Věděl totiž dobře, že na chrámových nádvořích často začínají občanské nepokoje. Zajistil si, aby z pevnosti byl přístup do chrámového prostoru a na střechu krytého chodníku okolo vnějšího nádvoří. Během svátků do města přijelo mnoho poutníků a chrámem se pohybovala ozbrojená římská stráž a římští vojáci dávali pozor na případné nepokoje.

Nad biblickým atlasem. Náš dnešní příběh se taky odehrál během oslav. Ježíš přišel do Jeruzaléma oslavit Svátek stanů (Sukot) jako mnoho dalších poutníků. Celý sváteční týden Židé spali a jedli v provizorních stanech, z nichž musí být vidět na nebe a hvězdy. Vzpomínali na cestu pouští, jak je vedl Mojžíš, Áron a Mirjam do země zaslíbené, do Izraele. Ve stanech pod širým nebem prožívali, jak málo věcí potřebujeme k životu. A jak jsou důležité ty věci, které nejsou vidět: naděje, radost, láska, soucit, vzájemná pomoc. Chodili na chrámové bohoslužby, přispívali na různé chrámové sbírky, naslouchali tomu zajímavému farizeji Ježíši z Nazareta, který sedával o svátcích na nádvoří žen v jeruzalémském chrámě.

Smyčka se stahuje

Ježíš nocoval a modlil se sám na Olivové hoře – *víte, kde to je?* – za Jeruzalémem. Z klidu a ticha přišel ráno do svátečního mumraje chrámu. Mluvil s lidmi, vykládal jim Tóru a odpovídal na jejich otázky. Jenže nepřicházeli jen věřící Židé, kteří upřímně toužili po dobrém životě podle Božích příkazů. K Ježíši se protlačila skupina zákoníků a farizejů – znalců Tóry –, s sebou vlekli ženu a chovali se k ní, jako by byla věc, a ne člověk. Postavili ji tak, aby na ni všichni viděli a halasně se dožadovali pozornosti: „Mistře! Tato žena porušila manželství a podle Mojžíšova

zákona má být ukamenována. Co máme dělat?“ Myslím si, že všichni okamžitě poznali, že tihle muži to nemyslí dobře. Ani s ženou, ani s Ježíšem. Tady jde o život. Celý prostor sledovaly římské hlídky. Římané zakázali popravovat za náboženské přestupky podle Mojžíšova zákona. A říct něco proti Mojžíšovu zákonu? To se taky nedá. Je to past a žádná odpověď není správná. *Máte nějaký nápad, jak tuhle situaci dobře vyřešit?*

Ježíš vrací kámen do ruky žalobců

Ježíš žalobcům neodpověděl. Sklonil hlavu a maloval prstem po zemi. Skupinka zákoníků a farizejů se nedala a doráželi na něj dál: „Mistře, mistře, pověz, jak to je?“ Všechno naaranžovali tak, aby Ježíš nemohl vyklouznout. Co myslíte: Spadne do pasti? Řekne: ukamenovat – ztrapní se a odvedou ho Římané? Řekne: odpustit – a odvedou ho za rouhání proti Mojžíšovu zákonu? Zkusí se z toho nějak vymluvit? *Můžete hlasovat…*

Ježíš vstal. A udělal něco nečekaného. Nehledal chybu v zákoně, ani se neptal na příběh té ženy. Řekl jenom: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první na ni hodí kamenem.“ A znovu kreslil prstem po zemi.

Kdo by měl hodit první kamenem? Přece oba svědci zločinu. Ten, kdo hodí, získá jméno a tvář. Už není jen bezejmenná součást davu. A až přiběhnou římské stráže, budou se ptát: „Kdo to začal?“ Zákoníci a farizejové se nehýbají. Kolikrát ve svitcích četli, že Hospodin nenávidí zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev, srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem, a toho, kdo vyvolává mezi bratry sváry (Přísloví 6, 16–19). Ježíšova věta padá žalobcům na hlavu. „Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!“

Chtěli z Ježíše udělat soudce, ale Ježíš jim to jednou větou vrací. Mají ženu odsoudit sami… Nikdo najednou nemá chuť rozlousknout tento právní případ. Nikdo nechce riskovat. Bezejmenní nepřátelští farizejové a zákoníci beze slova odchází. Ve vzduchu visí otázka po vlastní spravedlnosti. Nedá se nic než mlčet. Zůstává tu Ježíš, ponížená žena a překvapení posluchači.

Nesoudil, ale povzbudil

Něco je ale jinak. Obžaloba zmizela. Zmizel strach o holý život. Mraky se roztrhaly a paprsky slunce proměnily svět. Ježíš udělal prostor pro nový začátek. „Kde jsou ti, kteří na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ zeptal se Ježíš, a možná se u toho i trochu usmíval. Konečně mohla promluvit. Ale řekla jenom: „Nikdo, Pane.“ Ježíš jí poslal domů: „Ani já tě neodsuzuji, jdi a už nehřeš.“ Ježíš věřil, že spravedlnost a láska k lidem nemusí být v protikladu. Součástí spravedlnosti je i odpuštění, a to v mnoha případech pomůže víc než trest. Ježíš nikdy nesoudil lidi, na které si ostatní ukazovali prstem, a neudělal to ani tady. A v tom ho máme následovat.

Přečtěte si příběh ještě jednou v evangeliu podle Jana 8,1–11.

Veďte s dětmi rozhovor nad příběhem:

- Vzpomenete si na situaci, kdy jste cítili tlak chovat k někomu tak jako ostatní, ale nechtěli jste?
- Je těžké chovat a uchovat si svůj názor a proč?
- Je těžké neodsuzovat druhé a proč?
- Co pomáhá udržet si vlastní názor a chovat se podle sebe?
- Znáte nějaké osoby, třeba z historie nebo ze svého okolí, které nějak pomáhali/pomáhají lidem na okraji společnosti?

Aktivita: Nakreslete podle příběhu komiks.

Pomůcky: *Školní průvodce Biblí* (Svátek stánků s. 9 a zobrazení jeruzalémského chrámu s. 26), papíry, psací potřeby.

Přesah

Vyzkoušejte s dětmi diskuzi na téma souzení a spravedlnost. Rozdělte děti do tří skupin a nechte je vymyslet argumenty, proč je důležité dodržovat zákon a soudit přísně podle zákona; proč odsoudit, ale přihlížet k okolnostem; proč odpouštět. Potom nechte děti představit si navzájem své argumenty a veďte diskuzi o spravedlnosti a odpuštění.

Liturgie

Písně

Slunce svítí, tak se dobře dívej (na začátku zpěvníku Haleluja, amen / NEZ); *Otevřete brány hradeb kamenných* (Svítá 239); *Nové přikázání* (Svítá 346); *Přijď již, přijď Duchu stvořiteli* (Svítá 278); *Moudrost mi, Pane, dávej* (Svítá 189); *Byl jsi tam, když byl křižován můj Pán* (Svítá 25); *Před tvou tváří, Pane* (Svítá 276)

Biblický text k zapamatování

Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“ (J 8,11)

Rituál

Zpěv písně Slunce svítí, tak se dobře dívej

Okénko do bohoslužeb

V nedělní škole jste si vyprávěli, co všechno Ježíš dělal: léčil lidi, kázal a vykládal Boží slovo, povídal si s každým, kdo o to stál. Zkrátka měl lidi rád bez ohledu na to, jak se na ně dívali druzí. A dneska si budete vyprávět o tom, jak chtěla skupinka farizejů a zákoníků udělat z Ježíše hustokrutopřísného soudce. A dozvíte se, jestli se jim to povedlo, nebo ne. (Pokud máte k dispozici soudcovskou paruku či talár a dřevěné kladívko, můžete je během okénka využít.)

Modlitba

Pane Bože, Ježíš nikoho nesoudil a ukazoval lidem dobrý směr svojí láskou. Prosíme tě, abychom to taky uměli. Pomáhat těm, na které si ostatní ukazují prstem. Prosíme, abychom taky uměli mít rádi lidi jako to umí Ježíš. Amen.

Katechetické cykly
Ženy v Bibli
Biblický odkaz (kat)
Jan 8,1–11